

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Velkomster

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 193. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187297419568/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Velkomster.

1.

Til Landhøeren 1849.

Velkommen hjem til Arnens Fred,
I Kampens Fostersønner!
Hvorhen I drog, der fulgte med
Vort Haab og vore Bønner;
Herhjemme ogsaa Vagt vi holdt,
Og hvort et Hjerte banked stolt,
Naar Sejrens Baun I tændte.

Den Kæmpeaand, som engang bar
En Verden paa sin Skulder,
I Mindets Drøm indlullet var,
Afvant med Kampens Bulder;
Da vaanded Danmark sig i Nød,
Og Livet rørtes i dets Skød,
Og Folkeaanden vaagned.

Og I forstod dens dybe Røst,
I kjækt dens Vei berodte,
Og mens I holdt en blodig Høst,
Dens Sæd I vidt udsprede;

Ja, Eders Sværd blev Moscs's Stav,
Som slog mod Folkets Bryst, — deraf
Udsprang en Livsens Kilde.

Og derfor Tak det jubler nu
Med mange tusind Stemmer,
Og derfor det i trofast Hu
Al Eders Gjerning gjemmer.
Velkommen hjem til Brødres Favn
Fra Kampens Ild, fra Sejrens Baun!
Velkommen, danske Dreng!

2.

Til Sømagten 1849.

En lille Plet, som Øjet knap opdager
Paa Verdens Kort — er hele Danmarks Land;
Men Havet, som dots trange Grændse drager,
Gjør Landet stærkt og rig den danske Mand:
Det slaar et Hegn om vore Blomsterkyster,
Som graadig Nabos Vælde røkker ej;
Det vugger kostbar Kjøl ved sine Bryster,
Og aabner Mandens Mod saa vid en Vej.

Og ikke blot i Rummet, men i Tiden
Har Havet vide ført den danske Aand.
Viis mig en Kæmperække før og siden,
Som den fra Bille op til Absalon!